

A photograph of a person's legs and feet in a field of green grass and purple flowers. The person is sitting or lying down, and their feet are visible. A small white daisy flower is placed on the top of the right foot. The background is a dense field of green grass and small purple flowers.

Suvi
paljajalu

CAROLYN
BROWN

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

Carolyn Brown
The Barefoot Summer
2017

*Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele
ERSEN.*

*Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja
loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.*

See lugu on väljamõeldis. Nimed, tegelased, asutused, kohad,
sündmused ja juhtumised on kas autori kujutlusvõime vili või
neid kasutatud kirjanduslikult.

Kaane kujundanud Laura Klynstra
Toimetanud Reet Piik
Korrektor Inna Viires

Text copyright © 2017 Carolyn Brown
This edition is made possible under a license arrangement origi-
nating with Amazon Publishing, www.apub.com, in collaboration
with Synopsis Literary Agency.
All rights reserved.
© 2018 Kirjastus ERSEN

D07348218
ISBN 978-9949-82-260-7

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

*Minu ema, Virginia Chapman Gray Essary,
18. mai 1927 – 6. veebruar 2010, mälestuseks*

Esimese peatükk

Must tähistab austust lahkunu vastu, nii et Kate Steele kandis sel laupäeval abikaasa matustel punast. Paistis sobilik matta mees esimesel juulil, samal kuupäeval oli ta neliteist aastat tagasi naise ellu ilmunud. See sulges ringi – pärastlõunani, mil Kate oli mehega kalmistul oma isa hauda külastades kohtunud. Kuus kuud hiljem olid nad abielus. Aasta pärast pulmi läks abielu täielikult rappa.

Conrad Steele oli teda petnud, aga Kate ei kavatsenud lasta mehel võita.

Kas jutlustaja ei kavatsegi lõpetada? Võib-olla hindasid rea teises otsas istuvad inimesed tema juttu, aga Kate'il oli raske selle tõpra kohta ilusaid sõnu kuulata. Üks oli kindel – jutlustaja ei teadnud Conradist mitte midagi, muidu poleks ta rääkinud, et mees on nüüd taevas inglite seas. Kui tal õnnestub end taevavärvavas Peetrusest mööda nihverdada, siis oleks inglitel küll parem need kullaga sillutatud tänavad lukku panna.

Mööda Kate'i kaela voolav higi kogunes rindade vahele. Kogu oma rahast hoolimata ei saanud Kate sel pärastlõunal osta, kerjata ega laenata tuuleõhku ja ühtki puud polnud näha. Naine lasi käe vargsi alla, et võtta paar salvrätikut ja need märkamatuult rinnahoidjasse

toppida. Aga ta oli käekoti autosse jätnud. Kate lükkas salgu õlgadeni ulatuvaid heledaid juukseid higiselt kaelalt ja pani oma pikad jalad risti. Üks väike tuuleiilike, mis reisi jahutaks, oleks tervet varandust väärt.

Kate'i ema Teresa istus pulksirgelt tema kõrval. Keegi ei saanud iial öelda, et Teresa ei ole daam. Isegi Texase leitsak ei saanud Teresa Trumanist võitu. Teresa suutis saatanale ka tolle parimal päeval tuule alla teha. Mustades sukkpükstes jalad pahkluu kohalt kombekalt risti, pikk sale keha mustas liibuvas siidkostüümis, hommikul soengusse seatud hallid juuksed ja laia servaga must kübar, mille esiserva küljes imetilluke looririba – ta oli jõud, millega tuleb arvestada.

Ainult jumal, Kate ja Teresa teadsid, et see matus on etendus. Kate ei hoolinud sellest, kui nad mässivad mehe koerateki sisse ja viskavad auku. Teresa nõudis, et nad peavad oma mainet hoidma, sest Kate'i kaudu seostati mehe nime perekonna naftafirmaga. Ja jumal – noh, Kate oleks tahtnud olla kärbes seinal, kui jumal Conradi hinge oma haardesse saab.

Mööda Kate'i selga ronis üles närviline tunne, et midagi on valesti, ja ajas tema kuklakarvad turri. Ta vaatas üle öla uurija Waylon Krameri poole, kes seisis umbes kümne jala kaugusel hauakivi taga. Kena uurija oli palunud tal surnukeha tuvastada. Mees oli talle otse öelnud, et tavaliselt on abikaasa peamine kahtlusalune, aga Kate'il oli kaljukindel alibi. Miks uurija Kramer siis Texase lämmatavas kuumuses matustele tuli, kui selleks otsest vajadust ei ole? Kas ta arvab, et Kate viskub kirstule ja tunnistab üles, et lasi oma mehe tappa, sest too oli tõbras?

Kui Kramer juba siin on, võiks ta ju härrasmees olla ja lähemale tulla. Oma pika kogu ja laia kehaga võiks ta Kate'ile veidi varju pakkuda. Siis oleks mehest ka mingit kasu peale tema kahtluste, et Kate oli lasknud Conradi tappa.

„Ära nihele,“ sisistas Teresa suunurgast.

„See on nii võlts,“ sosistas Kate.

Teresa heitis talle uhke looririba alt pahase pilgu.

Kate ajas selja sirgu ja tegi näo, et kuulab. Ent samal ajal heitis ta vargsi pilke neljale naisele ja lapsele, kes istusid kokkupandavate toolide rea teises otsas. Jumal tänatud, et suured päikesepirillid andsid talle võimaluse märkamatult isu täis vahtida.

Kaks kahtlemata hispaania päritolu naist ja laps jäid esimesena tema vaatevälja. Vanema naise ilme oli kivine nagu kujul ja viivuks mõtles Kate, et vanatüdruk on sealsamas surnuaial Texase leitsakule alla jäänud. Just sel hetkel, kui ta oli valmis uurijale hüüdma, et too kiirabi kutsuks, ohkas naine pikalt. Kate tundis talle kaasa. Ta oleks hea meelega jutlustajale kahekordse summa maksnud, et too jutluse kokku võtaks ja inimesed saaksid kõrvetava kuumuse eest varju minna. Minutid tundusid tundidepikkused olevat.

Tumedapäine naine vanema naise kõrval pidi tükk maad noorem olema, ilmselt oli ta suurte pruunide silmadega väikese tüdruku ema. Tüdruk tundus eelkõige segaduses olevat. Vaene väike oleks ilmselt parema meelega kodus lastebasseinis mänginud või televiisorist multikaid vaadanud, selle asemel et Texase kuumalaine ajal matustel istuda.

Tühi tool lahutas kolmest gruppi hallipäisest vanemast matroonist, kes istus väga raseda punapäise naise kõrval, viimane võis olla kahekümnendate eluaastate lõpus. Rase oigas ja nuuksus valgesse taskurätti, kui teine tema õlga silitas. Vähemalt oli Conradil üks tuttav, kes tema pärast nuttis või – Kate silmitses Terasat tähelepanelikult – oli ema maksnud leinajale, et too surnukeha kõrval sündsusest nutaks?

Kate kummardus vasakule ja sosistas: „Kas sa tunnend neid inimesi?“

Teresa raputas pead.

„Kas sa maksid sellele punapeale, et ta nutaks?“

„Tasa,“ sisistas Teresa. „Ma ei teeks iial midagi sellist. Aga ta on surnud, nii et me peame austust üles näitama.“

Kaheksa inimest matustel.

See kõik andis tunnistust sellest, et petturil ei ole tõelisi sõpru. Kas need naised olid Conradi sugulased? Ta ei olnud kunagi rääkinud õdedest ega nõbudest, aga kui ta olekski rääkinud, ei oleks Kate teda uskunud. Mitte pärast seda, kui sai teada, milline mees on. Kate oleks pidanud andma talle lahutuse ja miljon dollarit, mida mees tahtis, siis ei peaks ta täna siin olema, higi ribidele voolamas. Noor naine, kes ilmselt siiralt seda tõbrast leinas, oleks võinud ta maha matta ja ehk koguni hauale lilli panna. Lahutus oleks seda raha väärt olnud, kui oleks säästnud Kate'i matuse korraldamisest ja sellel osalemisest.

„Palvetame,“ ütles jutlustaja.

Kiidetud olgu Issand, mõtles Kate pead longu lastes, aga ta ei pannud silmi kinni. Ta vahtis otse enda ette, läikivalt mustalt kirstult peegelduvaid leinajaid, olid need siis siirad või teesklesid. Kirstu kumerus moonutas nende nägusid, aga ta nägi kurbust, vastikus-tunnet, põlgust, segadust, leppimist ja midagi ükskõiksusele sarnanevat.

„Aamen!“ ütles jutlustaja ja Kate'i huuled vormisid seda sõna, ehkki tal polnud aimugi, mida jutlustaja sel pärastlõunal jumalalt oli palunud. Ta võis anuda jumalat, et too avaks maapinna ja neelaks Conrad Steele'i naise sealsamas paigas, või ehk luges ta selle näda-la ostunimekirja, aga Kate oli valmis „aamen“ ütleva, kui ta sellest kuumusest pääseb.

Jutlustaja noogutas Kate'i poole. „Ja nüüd, proua Steele, on teil veel midagi öelda, enne kui me teenistuse lõpetame?“

Kate raputas pead, tõusis püsti ja lootis, et kitsas seelik ei ole reite külge kleepunud, kui ta võttis punase roosi, mille matusekorraldaja oli talle andnud, ning selle kirstule asetas.

„Jah, ma tahan midagi öelda.“ Rase tüdruk pani ühe käe kõhule ja ajas end püsti. „Conrad oli imeline abikaasa ja ma ei suuda uskuda, et teda ei ole enam.“ Ta hakkas jälle nuuksuma.

„Armas Jeesus!“ Kindlasti oli see kuumus Kate'i ajurakud ära praadinud. See laps ei saanud Conradiga abielus olla, aga ometi ei muutunud olukord, ükskõik kui mitu korda Kate silmi pilgutas.

Vanem naine tõusis ruttu ja pani käsivarre ümber tüdruku õlgade. „Pole midagi, Amanda, kullake. Anna lihtsalt Conradile oma lill ja palun jäta nutt.“

„Ma ei suuda. Ta oli nii hea mees ja nüüd ta ei näegi meie last kasvamas,“ ulgus tüdruk.

Kate'i kulmud kerkisid nii kõrgele, et tal hakkas kohe pea valutama. Conrad oli ilma Kate'ist lahutamata abiellunud ja see naine on rase? Ta jõllitas ikka veel neiut, kui hispaanlanna püsti kargas ja tema käed rusikasse tõmbusid.

„Sa ei saa Conradiga abielus olla! Mina olen tema naine.“

Kate hingas sisse ja siis aeglaselt välja, aga ta ei suutnud enam uuesti sisse hingata. Rinnus valutas ning ta käed tõmbusid higiseks, kui stseen aegluubis lahti rullus.

„Sa valetad!“ Amanda lükkas vanema naise käsivarre õlgadelt ja trampis teda kõnetanu juurde, kuni jäi tollega silmitsi. „Ma abiellusin temaga seitse kuud tagasi. Sa võid tema endine naine olla, aga praegu sa tema naine ei ole.“

„Mul on abielutunnistus, mis tõendab, et ma olen temaga seitse aastat abielus olnud. *Ilma* lahutamata, nii et kui ta eelmisel aastal sinuga abiellus, lapsuke, ei ole sa seaduslikult üldse abielus. See laps siin on tema tütar.“ Tumedad silmad pildusid välke.

Kate'i ema ohkas. „Ma ütlesin, et see mees toob pahandusi.“

„Püha põrgu!“ ahmis Kate viimaks õhku.

„Hea küll, daamid.“ Uuriija Waylon Kramer astus nende vahele. „Tè mõlemad võite sammukese tahapoole astuda. Kumbki teist pole Conradiga seaduslikus abielus. See daam siin on neliteist aastat tema seaduslik naine olnud.“ Ta osutas Kate'ile.

„Tõ ei saa seda väita. Mul on abielutunnistus. Amanda Hilton ja Conrad Steele abiellusid eelmise aasta detsembri viimasel päeval,“ vaidles Amanda.

„Minul samuti,“ ütles tumedapäine naine ja osutas sõrmega rinnale. „Jamie Mendoza ja Conrad Steele abiellusid seitse aastat tagasi detsembri viimasel päeval.“

Waylon vaatas Kate'i poole.

Kate kehtas õlgu. „Detsembri viimane päev neliteist aastat tagasi.“

„Sina...“ Amanda hääli oli vaid oktavi võrra madalam helitugevusest, mille juures klaas puruneb. „... oled tema õde. Ja sellele vanale naisele sinu kõrval – tema emale – meeldisid sina rohkem ning ta andis suurema osa rahast sulle. Conrad sai ainult natuke oma usaldusfondist, mis jääb mulle, kui temaga oleks midagi juhtunud. Ja mul on seda lapse jaoks vaja.“ Naise käed kerkisid ümarale kõhule.